

Skrivning i fagene – udvikling af de studerendes faglighed og skriftlighed

I mit oplæg vil jeg præsentere et konkret skrive-didaktisk tiltag på faget Kunsthistorie, Det Humanistiske Fakultet, Københavns Universitet, i foråret 2010. I samarbejde med undervisere på faget samt min kollega, skrivekonsulent Bente Kristiansen, har vi afprøvet en undervisningspraksis hvor skriveaktiviteter (såvel tænkeskrivningsaktiviteter som opgaveskriveaktiviteter) har været faste indholdselementer på hver eneste forelæsningsgang.

Formålet med tiltaget har været at gøre de studerende både til bedre *udøvere* af faget og til bedre *skrivere*. Tiltaget bygger på den antagelse at skrivning er et grundlæggende læringsredskab som giver de studerende mulighed for at sætte ord på det faglige stof, opdage faglige mangler, strukturere tankerækker, indgå i faglige dialoger etc. (Dysthe 2000, Vygotsky 2004). Samtidig er skrivning ét af de vigtigste kommunikationsredskaber i den akademiske kultur, og normerne for denne kommunikation hænger i høj grad sammen med de enkelte fags særlige arbejdsmåder og særlige måder at validere viden på (Lea and Street 1998, Lillis 2001, Becker 2004).

Vores foreløbige erfaringer fra projektet har givet anledning til følgende refleksioner:

- Hvordan kan man som underviser nytænke balancen mellem traditionel kundskabsformidling og mere undersøgende arbejdsformer i sin undervisning?
- Hvordan kan man som underviser arbejde med de studerendes forståelse af sammenhængen mellem fagets måde at undersøge verden på og dets måde at skrive om den på?
- Hvordan kan man som underviser overfor de studerende håndtere de ”intra-disciplinspecifikke” forskelle i tekstnormer, altså de enkelte underviseres særlige præferencer?